Μουσικαί

Μουσικαί

Συνθέσεις

Μ. Τ. Θεοδωράκη

Μαθητοῦ Γ' τάξεως Γυμνασίου

6. Μουσικ $\frac{1}{4} : \frac{4}{16}$

ΜΟΝΟΦΩΝΑ

Η ΑΡΓΑΜΠΕΠΗ

(1)

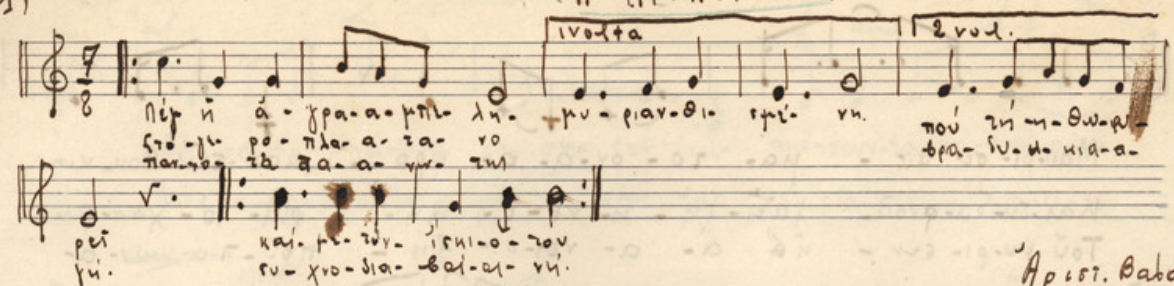

Ἀρ. ἐπ. Βαβαιωτόπουλος

Ὄνειρο περήφανο, μες τόν ἀχέρα
τά φύλλα οἱ ἀκάνθοι σον θρασομανοῦν
βρίσκεις στενάχωρη ὥρα τή σφαίρα;
Τἄστρα τά ἐκλεφα δίστε χωροῦν..

Τί θέλεις πλάγιασε, τί μόν χορεύεις
Διῶξε τόν ἵσκιο σου κι ἐλεύθερη μοίρη
Τράνθη μ' ἐλάγιωσε, μήν τά θαι δεύτερος
ἄς τόν ἀκλιον μου νά τά χαρῆ... >?

Η ΒΡΟΧΟΥΛΑ

(2)

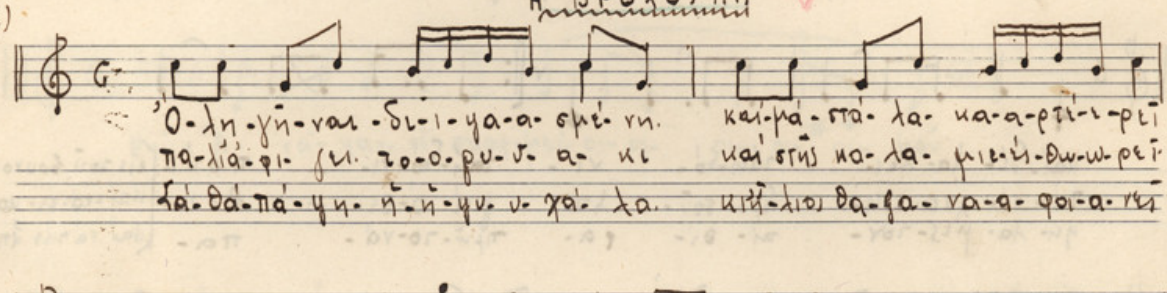

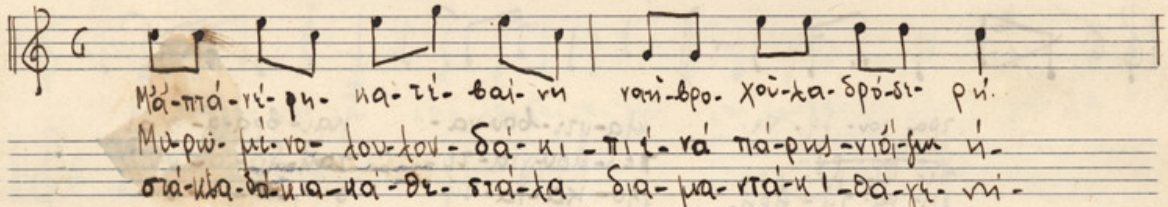

ΠΕΤΑΠΟΥΛΙΤΣΑ

(3)

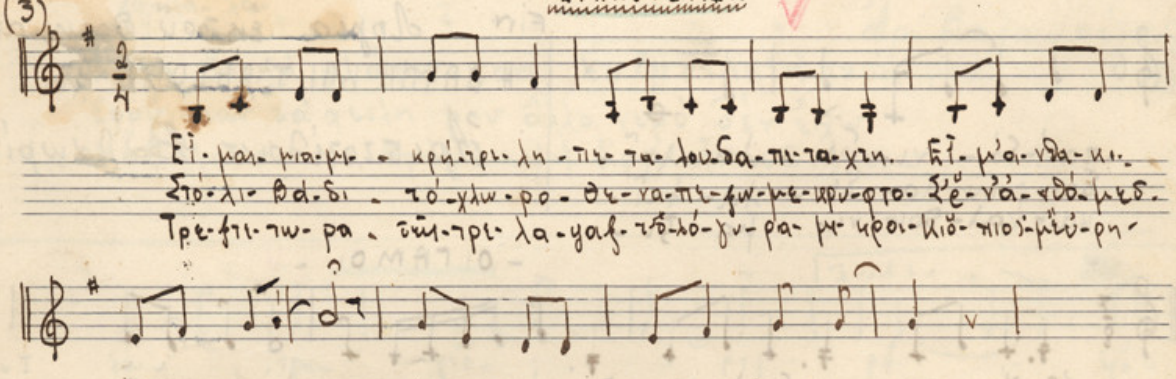

ΜΟΝΟΦΩΝΑ

Η ΑΡΓΑΜΠΕΠΗ

(1)

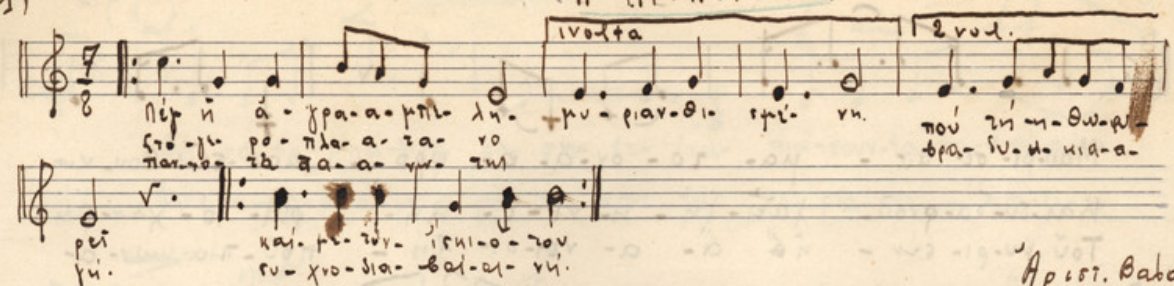

Ἀρ. ἐπ. Βαβαιωτόπουλος

Ὄνειρο περήφανο, μες τόν ἀχέρα
τά φύλλα οἱ ἀκάνθοι σον θρασομανοῦν
βρίσκεις στενάχωρη ὥρα τή σφαίρα;
Τἄστρα τά ἐκλεφα δίστε χωροῦν..

Τί θέλεις πλάγιασε, τί μόν χορεύεις
Διῶξε τόν ἵσκιο σου κι ἐλεύθερη μοίρη
Τράνθη μ' ἐλάγιωσε, μήν τά θαι δεύτερος
ἄς τόν ἀκλιον μου νά τά χαρῆ... >?

Η ΒΡΟΧΟΥΛΑ

(2)

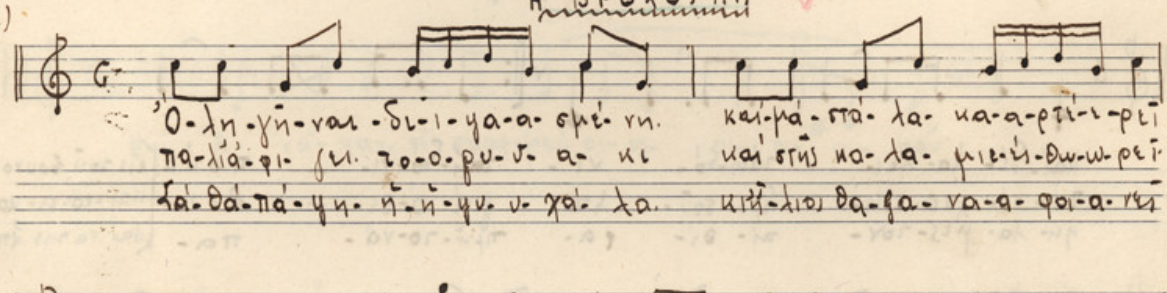

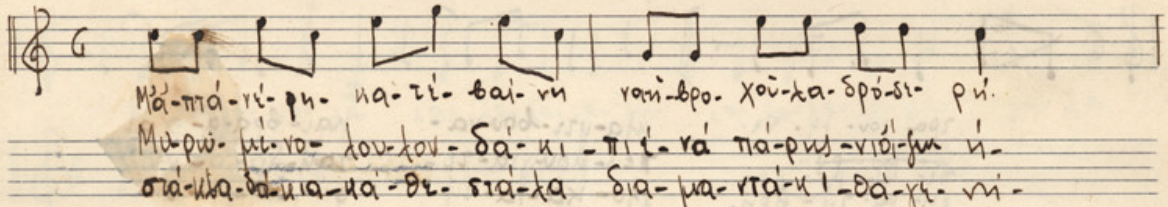

ΠΕΤΑΠΟΥΛΙΤΣΑ

(3)

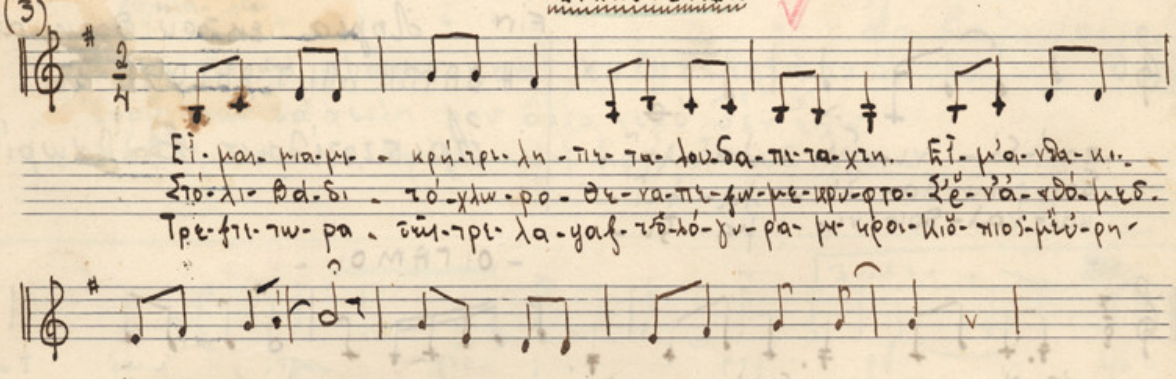

ΜΟΝΟΦΩΝΑ

Η ΑΡΓΑΜΠΕΠΗ

(1)

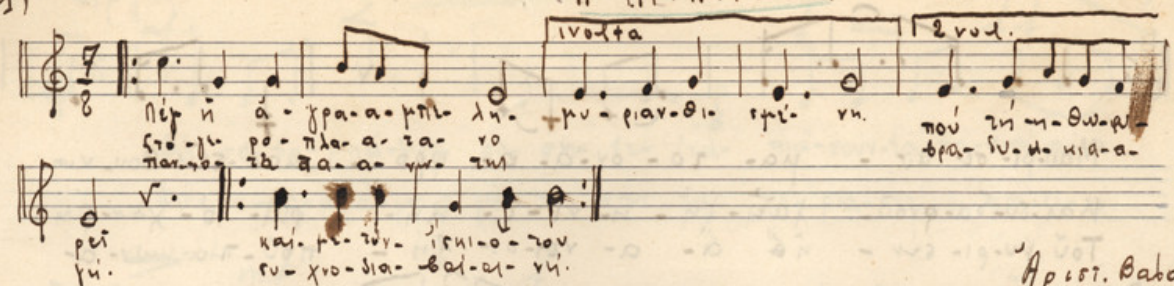

Ἀρ. ἐπ. Βαβαιωτόπουλος

Ὄνειρο περήφανο, μες τόν ἀχέρα
τά φύλλα οἱ ἀκάνθοι σον θρασομανοῦν
βρίσκεις στενάχωρη ὥρα τή σφαίρα;
Τἄστρα τά ἐκλεφα δίστε χωροῦν..

Τί θέλεις πλάγιασε, τί μόν χορεύεις
Διῶξε τόν ἵσκιο σου κι ἐλεύθερη μοίρη
Τράνθη μ' ἐλάγιωσε, μήν τά θαι δεύτερος
ἄς τόν ἀκλιον μου νά τά χαρῆ... >?

Η ΒΡΟΧΟΥΛΑ

(2)

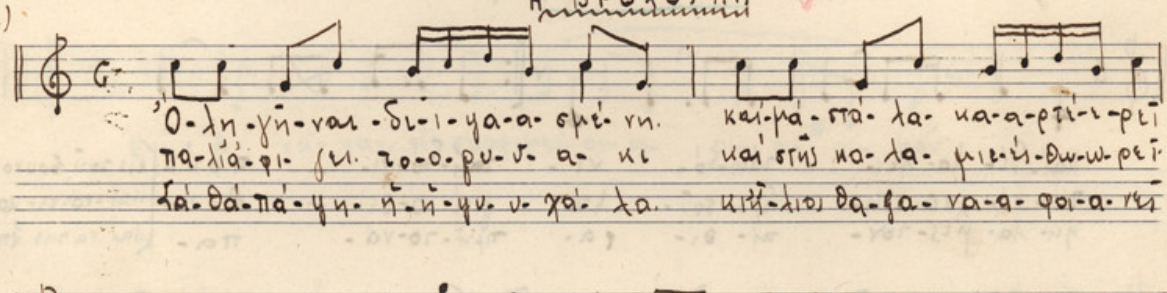

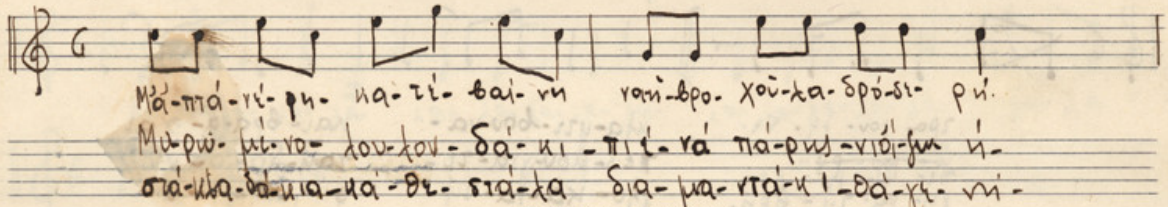

ΠΕΤΑΠΟΥΛΙΤΣΑ

(3)

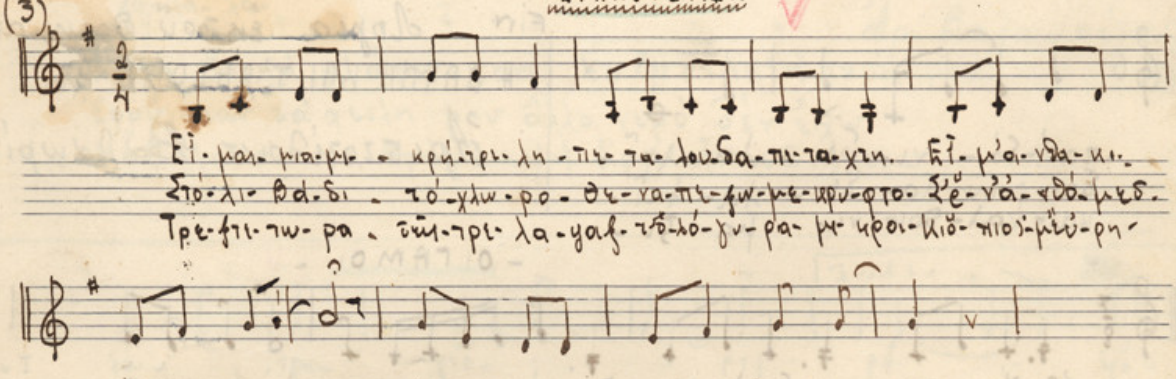

(4) Μαρ 2

Η ΔΑΦΝΗ ΚΑΙ Τ'ΑΗΔΟΝΙ ✓

Μαν-ρι-σε κυ - μα- τό - όν-ά- ά- φρό - καί-δεῖ-βου-να
Καί-συ-δα-φνοῦ - λαξ-λή - η- νι-ι - κή - φυ-λό - χλω-ρη.
Τοῦ μω-ρι-σεν - ἡ ά- α- νοι-οι- ξή - πού-πια-ωυν-α-

τό-χιο- ο- νι- για-τή- λου-βοί- ρυ- χθι-βω-ω- νια.
δα-φνου- ου- λα - ἐ- σω- πού-τάν- θη- δέ- ε-λου-ου- ζεί.
πό-πη- ε- ρά- καί-λαι-μαρ- γό - δοι- σῶ- ω- φυ- υ- γή.

καί-δί- λα- λει- ταή-δό- νι - ταή-δό-νι - πού - εἰς τοῦ βουνοῦ τή ράχη
τή- νυ- χτα- στη- δρο- σοῦ- λα γιά- να- δι- - βλέ- καί-ρα-σι-κα-μαρώνει
γη- λα- μέ- σον- αί- θέ- ρα- πρω- το- νά - πα- καί νά τήν ἀπαντήσω

χρα- γού- δη- σι. μα-γκι-βου-να- καί-βρα-α- χοι
πε- πο- μέ- νη πες-μου-για-τι- ταή-δο- ο- νι
γλυ- κα- να- τή βρή. γλυ-κα-να-τή φί- λη-μή- δη.

Fin. Λογια ἐκτοῦ βοιμήματος
Η ΔΑΦΝΗ ΚΑΙ Τ'ΑΗΔΟΝΙ τοῦ
Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου.

παϊ-δό- νι- ζί - λα-λεῖ.
δα- φνου- λα- δί - λα- λεῖ.
καί-ναλ-θου- νη- μα- ζι -

(5) - ΟΙ ΓΑΜΟΙ - ✓

Ἀ-π'ἀ- ρι- σα- μέν- διά-λα-λει- ὁ χέ- ρεμου-νος-φα-α- λί - κιάτ-
I volta
ἔ- να- γά- μο- προ-σκα- λεῖ - κα-αί- θε-που-λι- που-μα- α- λεῖ.
II volta

(1) Φαρούχ τά δίντρα γιορτερά
μοσχάτα τα λουλούδια
μα τά αυτά τα δροσερά
διαμάντινα πρωτούνια.
(2) Κι'οἱ καλεσμένοι φτερωτοί
στήν ἐξοχή τραβοῦνε
διά να χαροῦνε τήν γιορτή
τοῦ γάμου τά χαροῦνε
(3) Κι'ἀναίμη ἡ φύση το καύ
τή χορωδία της δασκ
κι'ἐλπιδοφόρα τό λαό
πού ἔχτη νά γιορτάση.

θι- ρου- νι- φαί- γέ- νη

φο - ρού - τί -

(4) Μαρ 2

Η ΔΑΦΝΗ ΚΑΙ Τ'ΑΗΔΟΝΙ ✓

Μαν-ρι-σε κυ - μα- τό - όν-ά- ά- φρό - καί-δεῖ-βου-να
Καί-συ-δα-φνοῦ - λαξ-λή - η- νι-ι - κή - φυ-λό - χλω-ρη.
Τοῦ μω-ρι-σεν - ἡ ά- α- νοι-οι- ξή - πού-πια-ωυν-α-

τό-χιο- ο- νι- για-τή- λου-βοί- ρυ- χθι-βω-ω- νια.
δα-φνου- ου- λα - ἐ- σω- πού-τάν- θη- δέ- ε-λου-ου- ζεί.
πό-πη- ε- ρά- καί-λαι-μαρ- γό - δοι- σῶ- ω- φυ- υ- γή.

καί-δί- λα- λει- ταή-δό- νι - ταή-δό-νι - πού - εἰς τοῦ βουνοῦ τή ράχη
τή- νυ- χτα- στη- δρο- σοῦ- λα γιά- να- δι- - βλέ- καί-ρα-σι-κα-μαρώνει
γη- λα- μέ- σον- αί- θέ- ρα- πρω- το- νά - πα- καί νά τήν ἀπαντήσω

χρα- γού- δη- σι. μα-γκι-βου-να- καί-βρα-α- χοι
πε- πο- μέ- νη πες-μου-για-τι- ταή-δο- ο- νι
γλυ- κα- να- τή βρή. γλυ-κα-να-τή φί- λη-μή- δη.

Fin. Λογια ἐκτοῦ βοιμήματος
Η ΔΑΦΝΗ ΚΑΙ Τ'ΑΗΔΟΝΙ τοῦ
Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου.

παϊ-δό- νι- ζί - λα-λεῖ.
δα- φνου- λα- δί - λα- λεῖ.
καί-ναλ-θου- νη- μα- ζι -

(5) - ΟΙ ΓΑΜΟΙ - ✓

Ἀ-π'ἀ- ρι- σα- μέν- διά-λα-λει- ὁ χέ- ρεμου-νος-φα-α- λί - κιάτ-
I volta
ἔ- να- γά- μο- προ-σκα- λεῖ - κα-αί- θε-που-λι- που-μα- α- λεῖ.
II volta

(1) Φαρούχ τά δίντρα γιορτερά
μοσχάτα τα λουλούδια
μα τά αυτά τα δροσερά
διαμάντινα πρωτούνια.
(2) Κι'οἱ καλεσμένοι φτερωτοί
στήν ἐξοχή τραβοῦνε
διά να χαροῦνε τήν γιορτή
τοῦ γάμου τά χαροῦνε
(3) Κι'ἀναίμη ἡ φύση το καύ
τή χορωδία της δασκ
κι'ἐλπιδοφόρα τό λαό
πού ἔχτη νά γιορτάση.

θι- ρου- νι- φαί- γέ- νη

φο - ρού - τί -

(6) Ἀργά.

ΦΥΣΑ ΒΟΡΕΙΑ ΜΟΥ . . .

Μονωδία

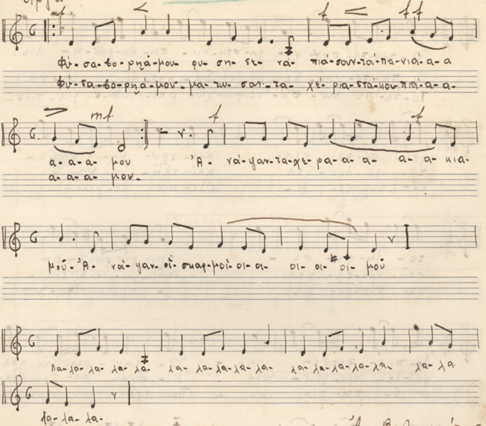

Ἀρ. Βαλαωρίτου

Φύσα βορηά μ' ἀπόσταcα, ἐσβύστηκ' ἡ πνοή μου
Ἐφρύγηκαν τά χείλη μου ἄλλο νερό δέν ἔχω
Μέ θάλασσα τα βρέχω κι' ἡ ἄρμ' εἶναι πικρα.

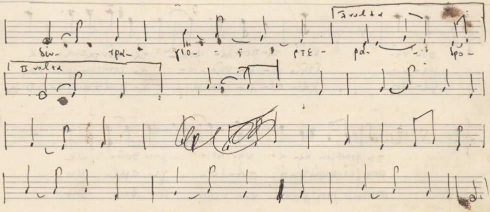

ΦΥΣΑ ΒΟΡΕΙΑ ΜΟΥ . . .

Μονωδία

(6) Ἀργά.

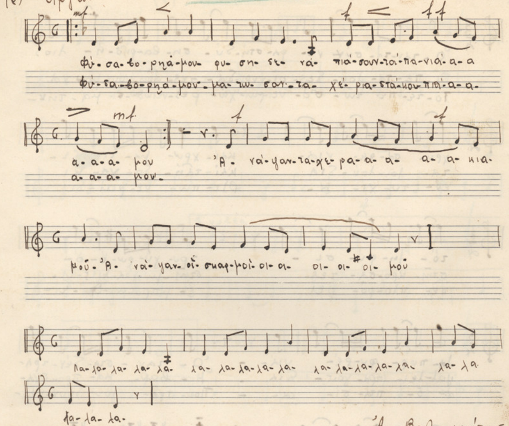

Ἀρ. Βαλαωρίτου

Φύσα βορηά μ' ἀπόσταση, ἐσβύστηκ' ἡ πνοή μου
Ἐφρύγηκαν τὰ χείλη μου ἄλλο νερὸ δὲν ἔχω
Μὲ θάλασσα τα βρέχω κι' ἡ ἀρμ' εἶναι πικρα.

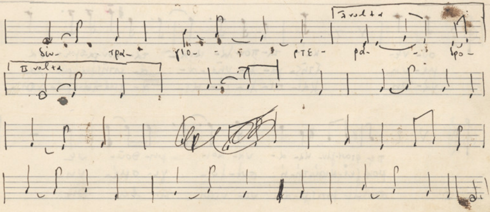

(7)

ΣΕΡΕΝΑΤΑ

Morolia

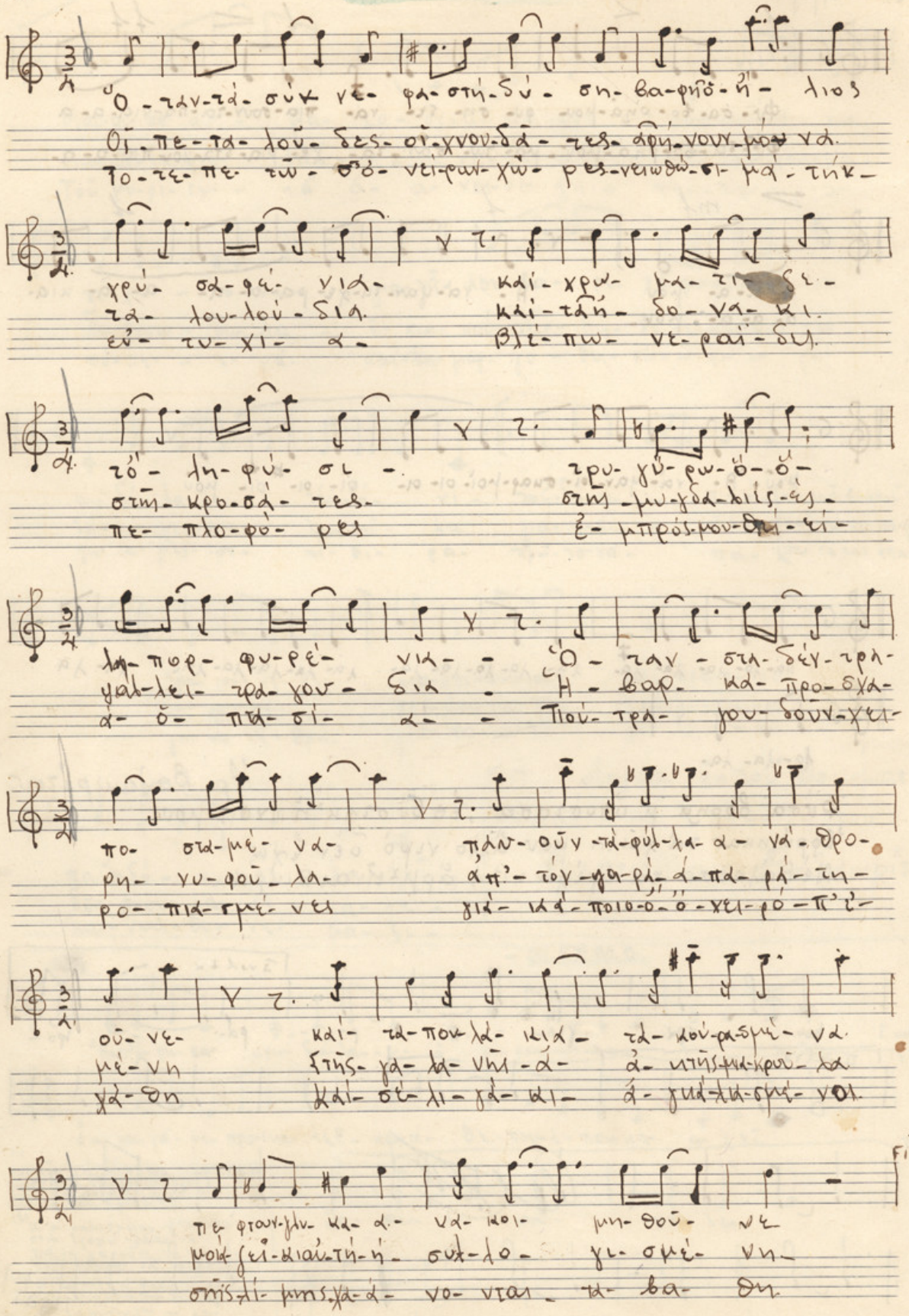

Ὅ - ταν - τά - σύν - νε - φα - στή - δύ - ση - βα - φῆ - ὅ - ἤ - λιος
Οἱ - πε - τα - λοῦ - δες - οἱ - χνου - δᾶ - τες - ἀφή - νουν - μόν - να.
Το - τε - πε - τῶ - σ' ὀ - νεί - ρων - χώ - ρες - νειωθώ - σι - μά - τήκ -

χρύ - σα - φέ - νια - καί - χρω - μα - τι - δε -
τα - λου - λού - δια. καί - τᾶ ἤ - δο - να - κι.
εὐ - τυ - χί - α - βλέ - πω - νε - ραί - δει.

τὸ - λη - φύ - σι - τρυ - γύ - ρω - ὅ - ὅ -
στῆ - κρο - σά - τες - στῆς - μυ - γδα - λιίς - ἐς -
πε - πλο - φό - ρες ἐ - μπρός - μου - θεί - εί -

λα - πορ - φυ - ρέ - νια - - Ὅ - ταν - στα - δέν - τρα -
γαλ - λει - τρα - γου - δια - Ἡ - βαρ - κα - προ - σχα -
ά - ὁ - πτα - σί - α - - Πού - τρα - γου - δοῦν - χει -

πο - στα - μέ - να - πάν - οῦν - τά - φύλ - λα - α - νά - θρο -
ρη - νυ - φοῦ - λα - ἀπ' - τόν - γα - ρά - ά - πα - ρά - τη -
ρο - πια - σμέ - νες γιά - κά - ποιο - ὅ - ὅ - χει - ρό - π' ἐ -

οῦ - νε - καί - τα - πον - λά - κια - τά - κού - ρα - σμέ - να.
μέ - νη ξτῆς - γα - λα - νῆς - ά - ἀ - ιτῆς - μια - κρυῦ - λα
χά - θη καί - σέ - λι - γά - κι - ά - γιά - λια - σμέ - νοι.

Fin

πε - φτουν - γλυ - κα - α - να - κοι - μη - θοῦ - νε
μοιά - ζει - κιαὐ - τή - ή - συλ - λο - γι - σμέ - νη -
σῆς - λί - μης - χα - ά - νο - νται - τα - βα - θη.

Ποιία Τουλας Τρυφωνοπούλου.

(8) ΕΙΚΟΝΑ

Κατ' αρχάς ένας. Εν συνεχεία όλη η χορωδία.

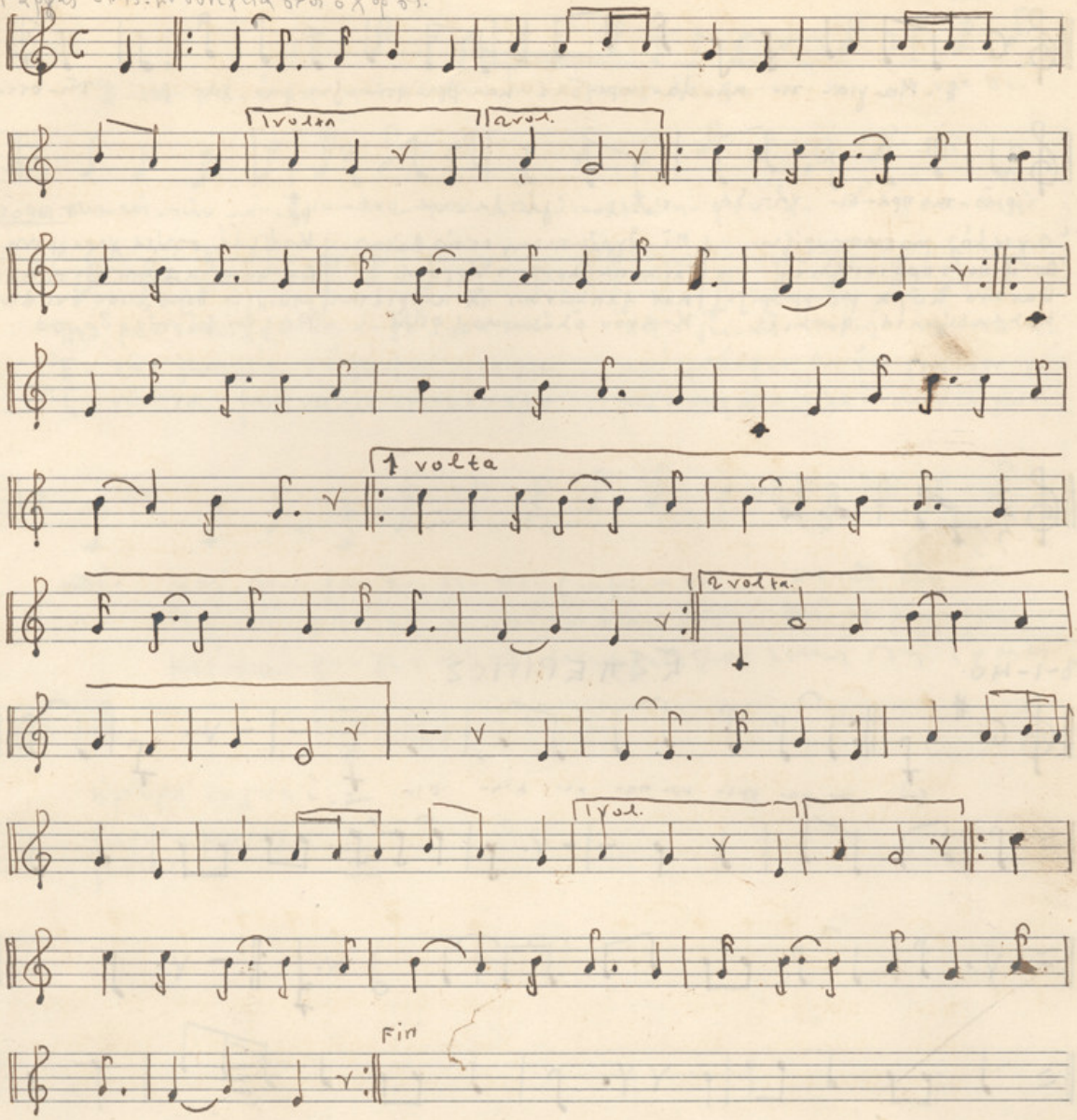

(9)

Τ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΜΑΣ

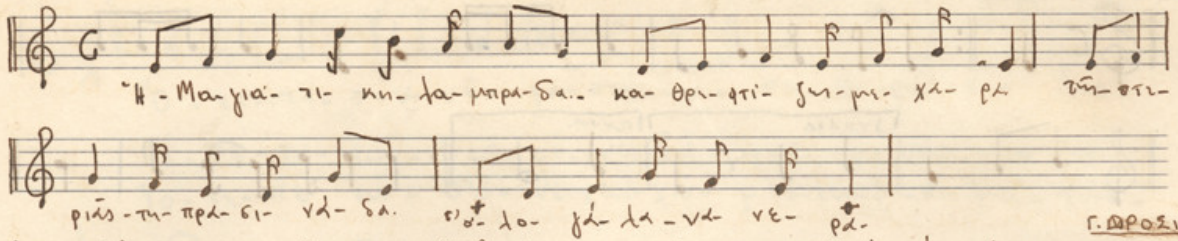

Ἡ-Μα-γιά-τι-κη-λα-μπρα-δα.. κα-θρε-φτί-ζει-με-χα-ρα τῆ-στε-

ρι-ᾶς-τη-πρα-σι-νά-δα. τ' ὀ-λο-γά-λα-να-νε-ρά.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Ὁ γιαλὸς μοσκομυρίζει.
Ἀπ' ἀνθοὺς πορτοκαλιᾶς
Καὶ τὸ κῦμα μουρμορίζει
Κελαιδήματα φωλιᾶς

Οἱ ἀγράμπελες στοὺς βάτους.
Τἄνθη πλίκουν τ' ἄργυρα.
Καὶ ξαπλώνουν τὰ κλαριάτους
Κυκνου ὀλόλωκου φτερά.

Καὶ μιὰ στράτα χαραγμένη
Ἀπ' τὸν κάμπο ὡς τὸ βουνό.
Μοιάζει δόμο, ποὺ ἀνεβαίνει
Ἀπ' τὴ γῆ στόν οὐρανό

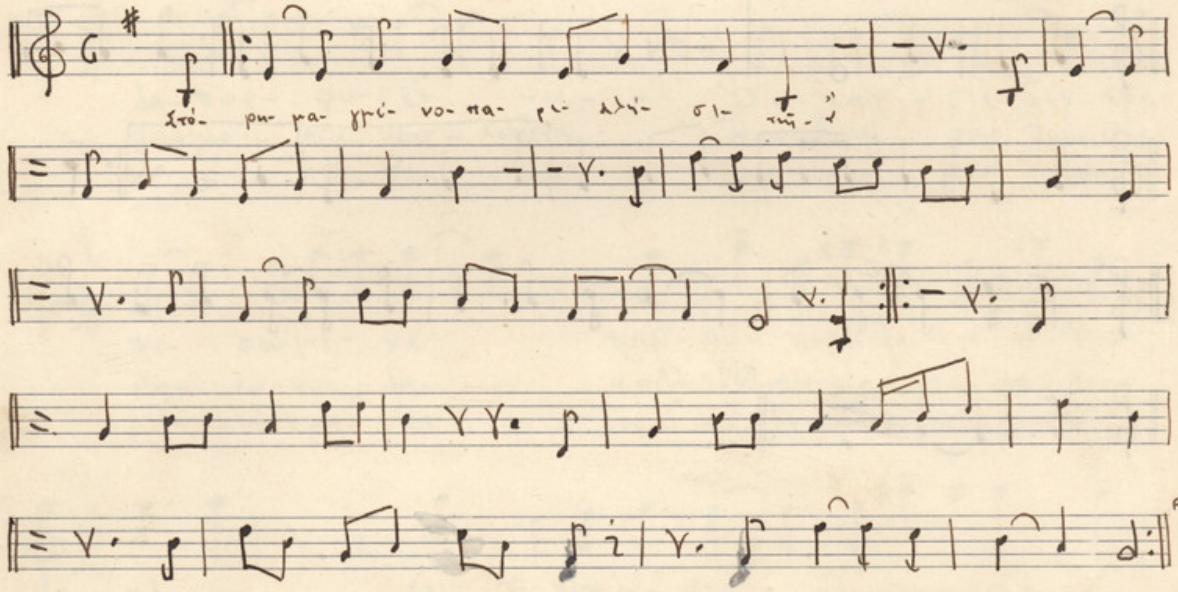

18-1-40.

Ἐσπερινος.

(10)

Στό-ρη-μα-γμέ-νο-πα-ρε-κλή-σι-τῆ-ἄ

FIN.

(1)

Στό ῥημαγμένο παρεκκλῆσι
τῆς ἀνοίξης τὸ θεῖο κονδύλι
Εἰκόνες ἔχε ζωγραφίσει
Μὲ τ' ἀγριολούλουδα Τ' ἀπρίλη.

(2)

Ὁ ἥλιος γέρνωντας στήδυσι
Προστὰ στοῦ Ἱεροῦ τὴν Πύλη
Μπαίνει δειλὰ νὰ προσκυνήσι
κι' ἀνάφ' τ' ὑψέρλαμπρο καντῆλι

(3)

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ.

Σκορπάει γλυκειὰ μοσκοβολιὰ
Δάφνη στὸν τοῖχο ῥιζωμένη
— Θυμίαμα ποὺ καίει ἡ Πίστη —

(4)

Καὶ μιὰ χελιδονοφωλιὰ
Ψηλὰ στὸν Νάρθηκα κτισμένη
Φάλλει τὸ «Δόξα ἐν Ὑψίστοις.»

(9)

Τ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΜΑΣ

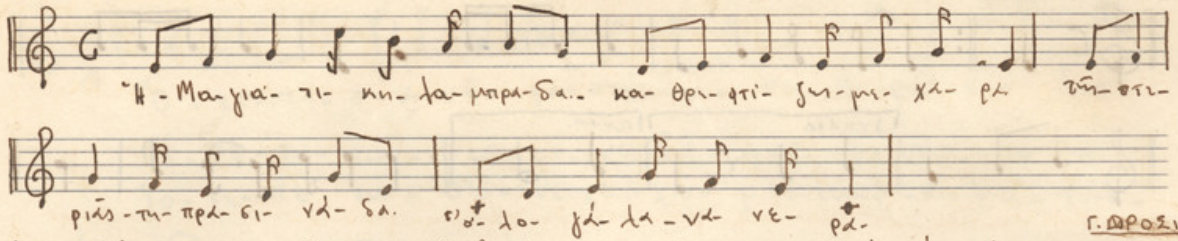

Ἡ-Μα-γιά-τι-κη-λα-μπρα-δα.. κα-θρε-φτί-ζει-με-χα-ρα τῆ-στε-

ρι-ᾶς-τη-πρα-σι-νά-δα. τ' ὀ-λο-γά-λα-να-νε-ρά.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Ὁ γιαλὸς μοσκομυρίζει.
Ἀπ' ἀνθοὺς πορτοκαλιᾶς
Καὶ τὸ κῦμα μουρμορίζει
Κελαιδήματα φωλιᾶς

Οἱ ἀγράμπελες στοὺς βάτους.
Τἄνθη πλίκουν τ' ἄργυρα.
Καὶ ξαπλώνουν τὰ κλαριάτους
Κυκνου ὀλόλωκου φτερά.

Καὶ μιὰ στράτα χαραγμένη
Ἀπ' τὸν κάμπο ὡς τὸ βουνό.
Μοιάζει δόμο, ποὺ ἀνεβαίνει
Ἀπ' τὴ γῆ στόν οὐρανό

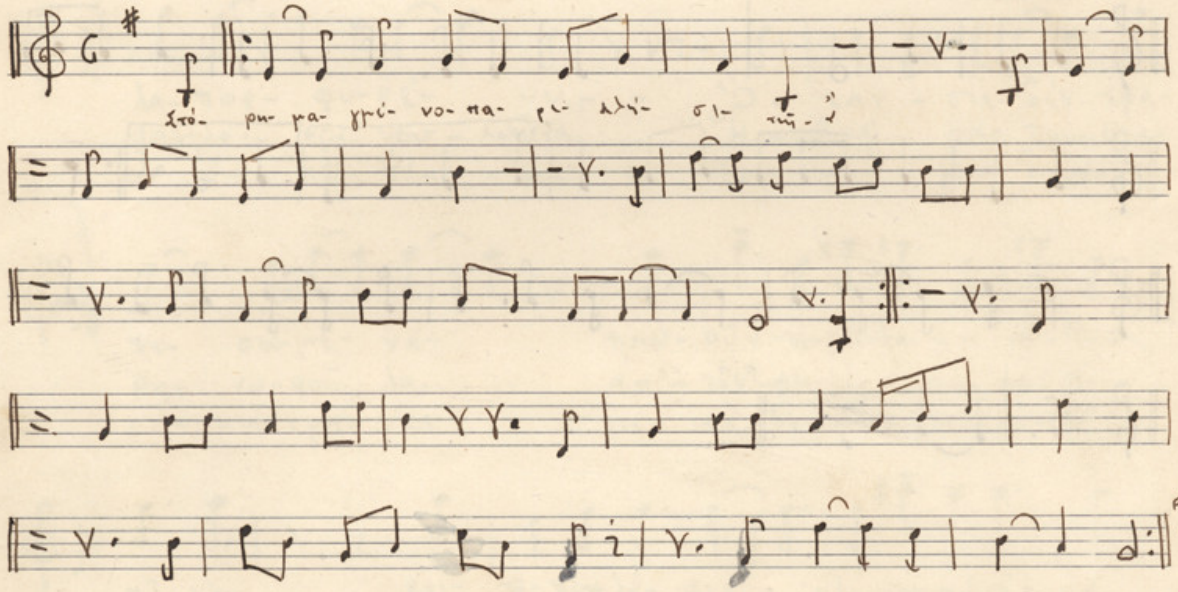

18-1-40.

Ἐσπερινος.

(10)

Στό-ρη-μα-γμέ-νο-πα-ρε-κλή-σι-τῆ-ἄ

FIN.

(1)

Στό ῥημαγμένο παρεκκλῆσι
τῆς ἀνοιξης τό θεῖο κονδύλι
Εἰκόνες ἔχε ζωγραφίσει
Μέ τ' ἀγριολούλουδα Τ' ἀπρίλη.

(2)

Ὁ ἥλιος γέρνωντας στήδυσι
Προστά στοῦ Ἱεροῦ τὴν Πύλη
Μπαίνει δειλά νά προσκυνήσι
κι' ἀνάφ' τ' ὑψέρλαμπρο καντῆλι

(3)

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ.

Σκορπάει γλυκειά μοσκοβολιά
Δάφνη στόν τοῖχο ῥιζωμένη
— Θυμίαμα ποὺ καίει ἡ Πίστη —

(4)

Καὶ μιὰ χελιδονοφωλιά
Ψηλά στόν Νάρθηκα κτισμένη
Φάλλει τό «Δοξα ἐν Ὑψίστοις.»

(11) Ἔπα....

fox trót

5

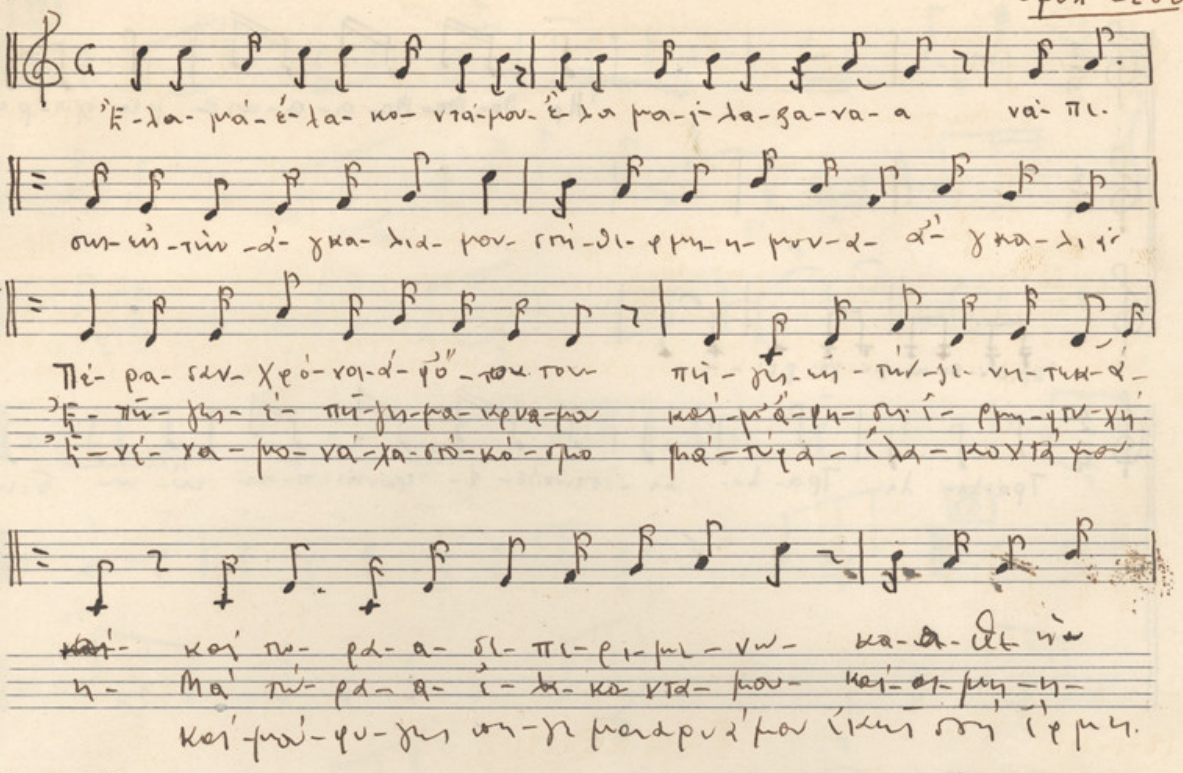
Ἔ-λα-μά-έ-λα-κο-ντά-μου-ἔ-λα μα-ί-λα-ρα-να-α νά-πι-
σω-εὐ-τὺν-ἀ-γκα-λιά-μου-στὴ-θι-φμη-η-μου-α-ἀ-γκα-λιά
Πέ-ρα-σαν-χρό-νοι-ἀ-φό-τοκ-του πῆ-γη-εὐ-τὺν-γι-νη-τεκ-ά-
Ἐ-πῆ-γη-ε-πῆ-γη-μα-κρυά-μου κοί-μά-φη-σι-ἱ-ρμη-ψυ-χή
Ἐ-νέ-να-μο-νά-χα-στό-κό-σμο μά-τύρα-ἱλα-κοντά-μου
~~κοί~~- κοί-πω-ρα-α-δι-πι-ρι-μι-νω- κα-α-θι-ὴν
η- Μά-τύ-ρα-α-ἱ-λα-κο-ντα-μου κοί-οι-μη-η-
κοί-μού-φυ-γη-μη-γι μοιαρυά-μου ἱκεῖ-σσή ἱ-φμη.

ἡμέρα συχνά
μαφίτη μοναχή
γινητεία

1938

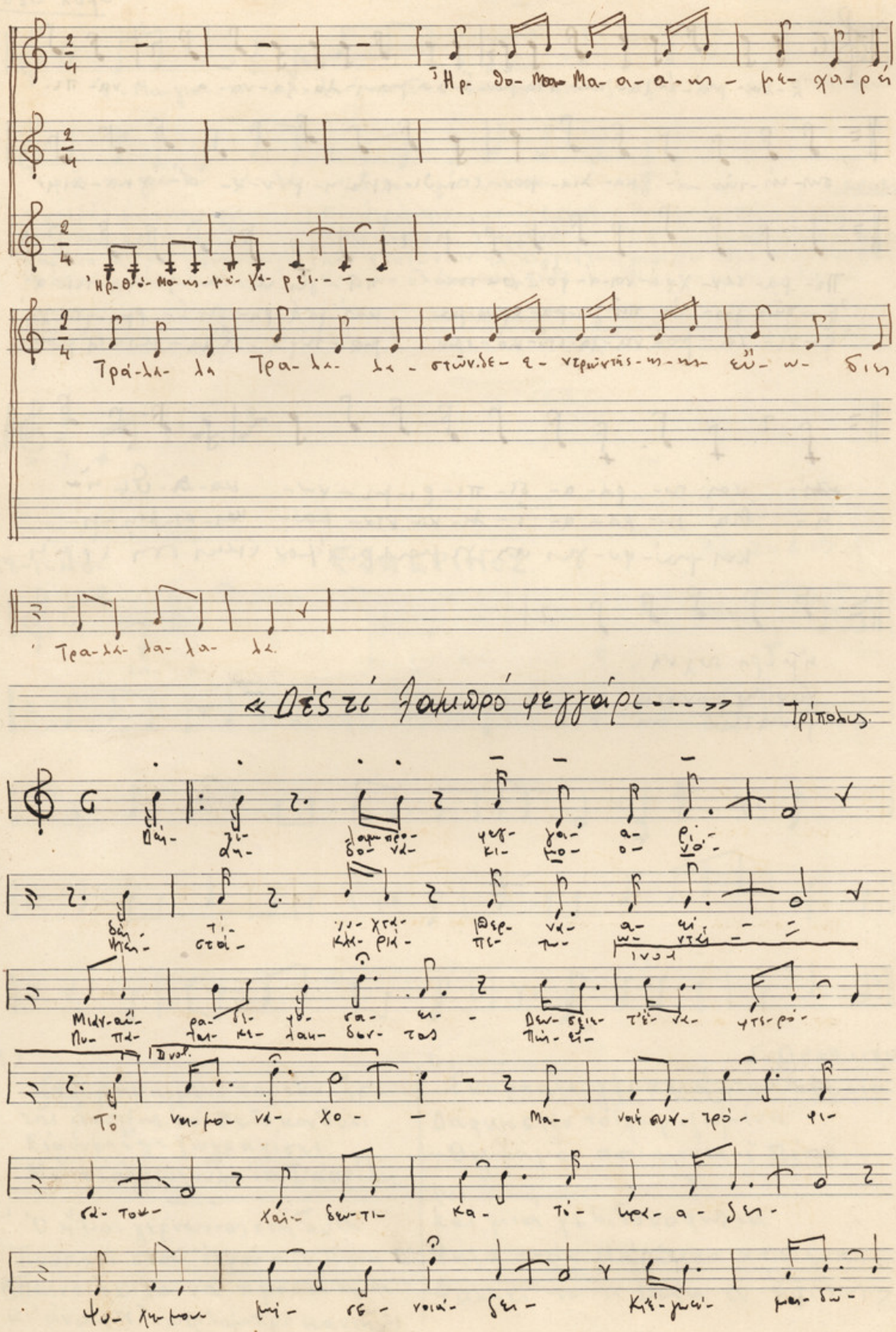

Ἡρ- θο- Μα- Μα- α- α- μι- με- χα- ρέ

Ἡρ- θό- Μα- μι- με- χα- ρέ

Τρά- λα- λα Τρα- λα- λα- στῶν δε- ε- ντρῶν τῆς- μι- μι- εὔ- ω- δις

Τρα- λα- λα- λα- λα.

«Δὲς τί λαμπρό φεγγάρι...» Τρίπολις.

Δεί- τι- λαμπρο- φεγ- γά- α- ρι-
Δη- δο- να- κι- μο- ο- νό-

δεί- τι- νυ- χτα- θερ- να- α- εί-
Μεί- στά- κλα- ρία- πε- τω- ω- ντά-

ινοι

Μιαν- αΐ- ρα- δι- φο- σα- ει- Δεν- σειε- τ' ἔ- να- φτε- ρό-
Πυ- πα- ται- κε- λαμ- δον- τος Πώ- εἶ-

II vol.

Τό νει- μο- να- χο- Μα- ναὶ συν- τρό- φι-

σα- του- χαί- δευ- τι- κα- τό- μρα- α- ζει-

ψυ- χη- μου- μή- σε- νοιά- ζει- Κιέ- γωεί- μαι- δῶ-

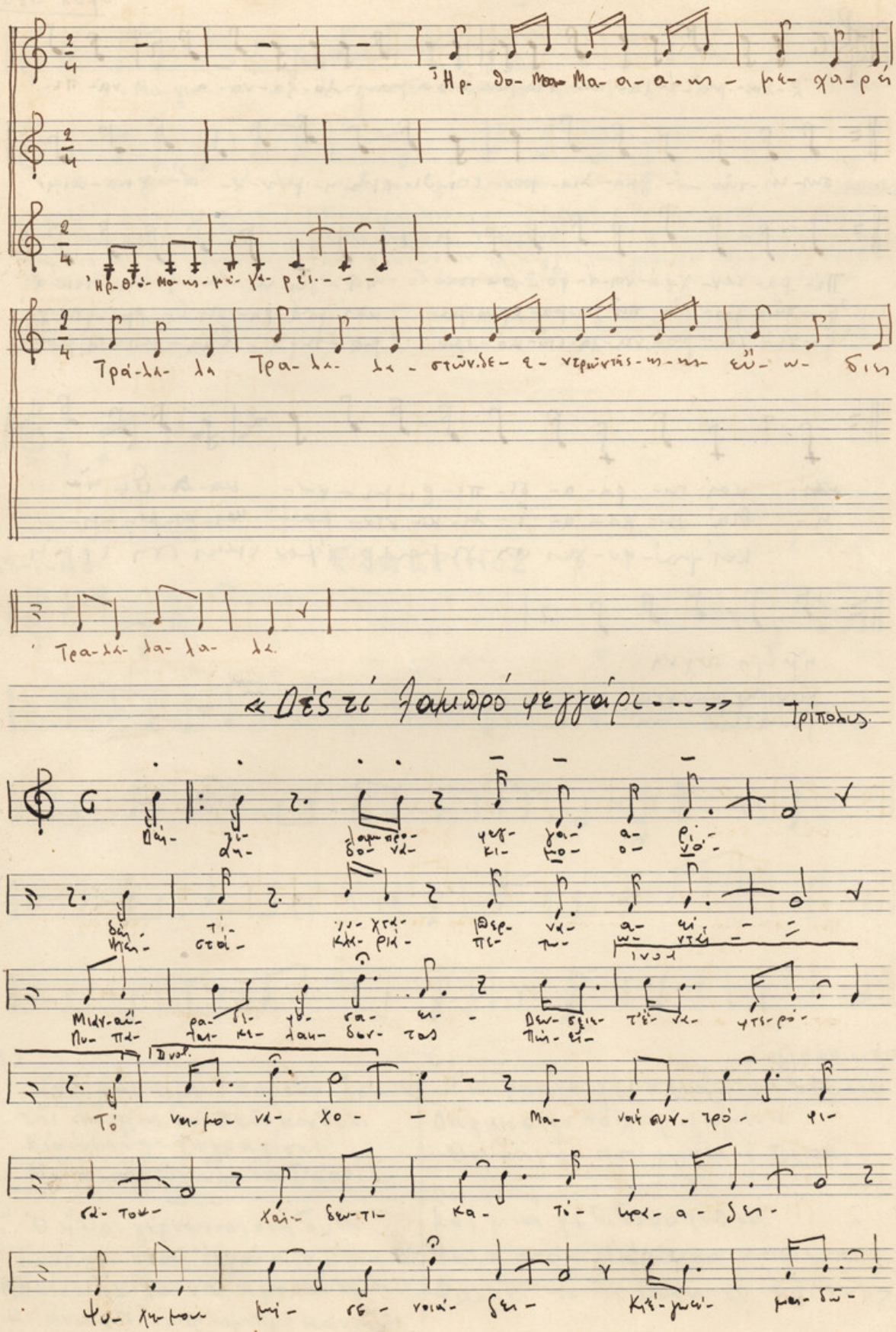

Ἠρ- θο- Μα- Μα- α- α- μι- με- χα- ρέ

Ἠρ- θό- Μα- μι- με- χα- ρέ

Τρά- λα- λα Τρα- λα- λα- στῶν δε- ε- ντρῶν τῆς- μι- μι- εὔ- ω- δεν

Τρα- λα- λα- λα- λα.

«Δὲς τί λαμπρό φεγγάρι...» Τρίπολις.

Δεί- τι- λαμ- πρό- φεγ- γά- α- ρι-
Δη- δο- νά- κι- μο- ο- νό-

δεί- τι- νυ- χτά- μερ- νά- α- εί-
Μεί- στά- κλα- ρία- πε- τω- ω- ντά-

ινοι

Μιαν- αΐ- ρα- δι- φο- σα- ει- Δεν- σειε- τ' ἐ- να- φτε- ρό-
Πυ- πα- ται- κε- λαμ- δον- τος Πώ- εἶ-

II vol.

Τό νει- μο- να- χο- Μα- ναὶ συν- τρό- φι-

σα- του- χαί- δευ- τι- κα- τό- μρα- α- ζει-

ψυ- χη- μου- μή- σε- νοιά- ζει- Κιέ- γωεί- μαι- δῶ-

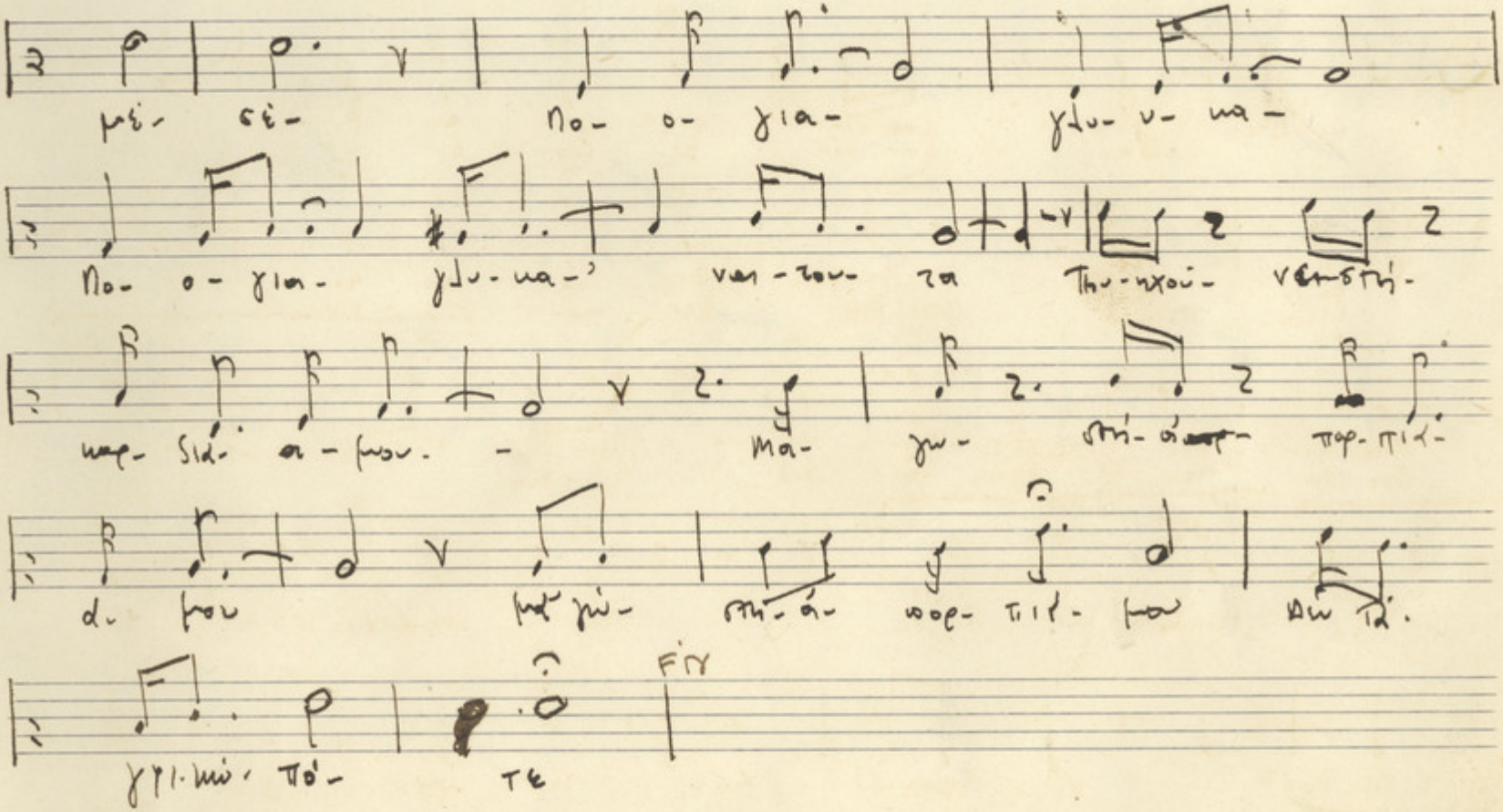
μέ- σε- Πο- ο- για- γλυ- υ- κα-
Πο- ο- για- γλυ- κα-' ναι- του- τα Πυ- ηχοῦ- νε- στή-
καρ- διά- α- μου- - Μα- γω- στή- ά- πορ- πιά-
α- μου μα γώ- στη- ά- κορ- πιά- μου Δεν τά-
γρι- κώ- πό- τε
FIN

ΑΠΟΔΗ

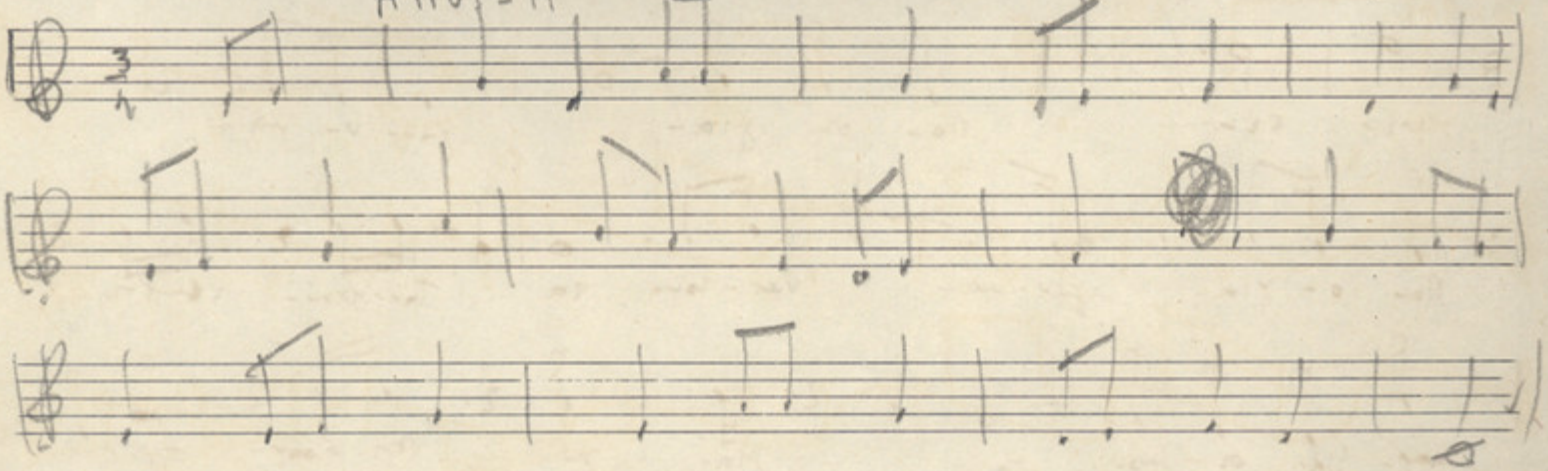

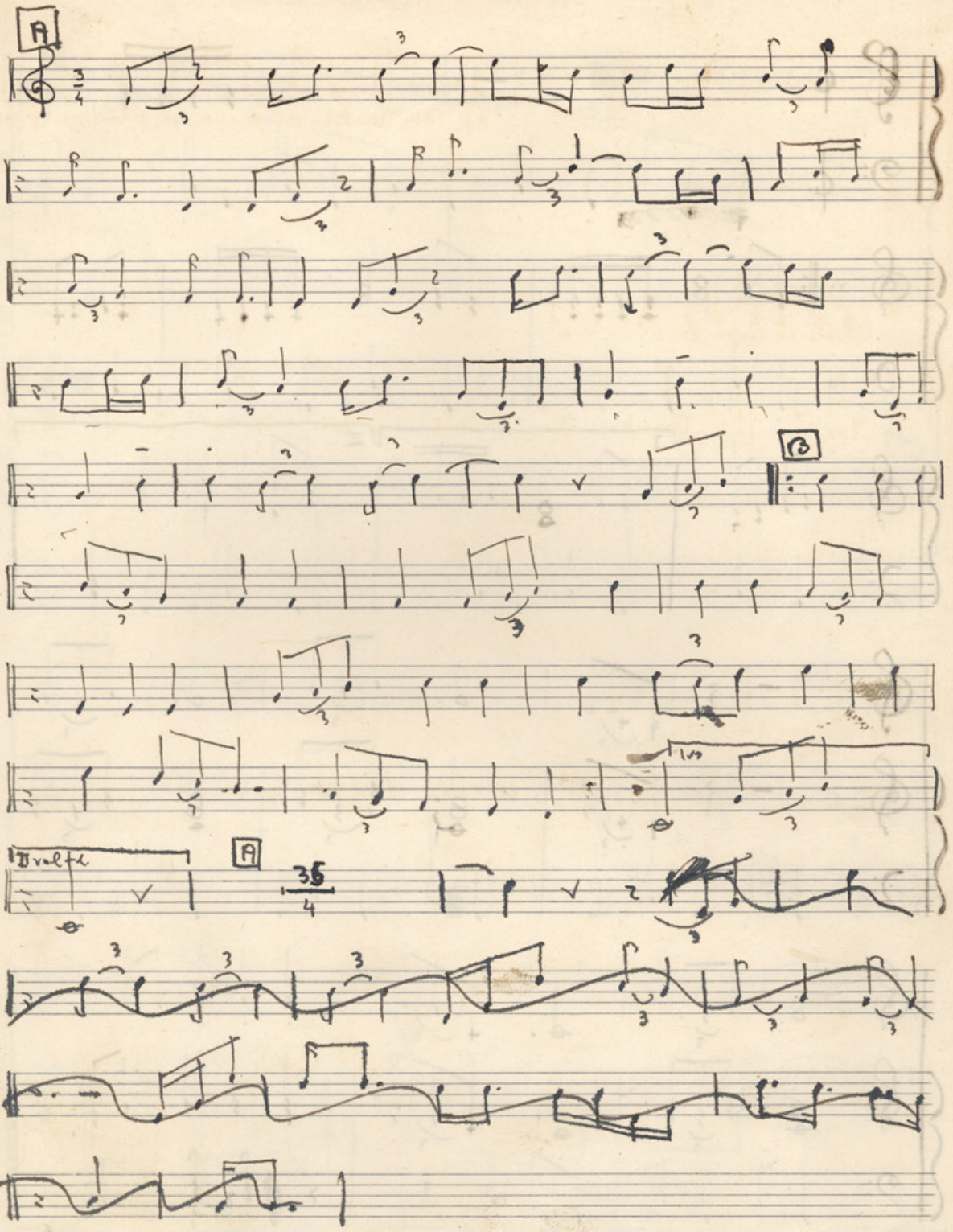
A
B
A
35
4

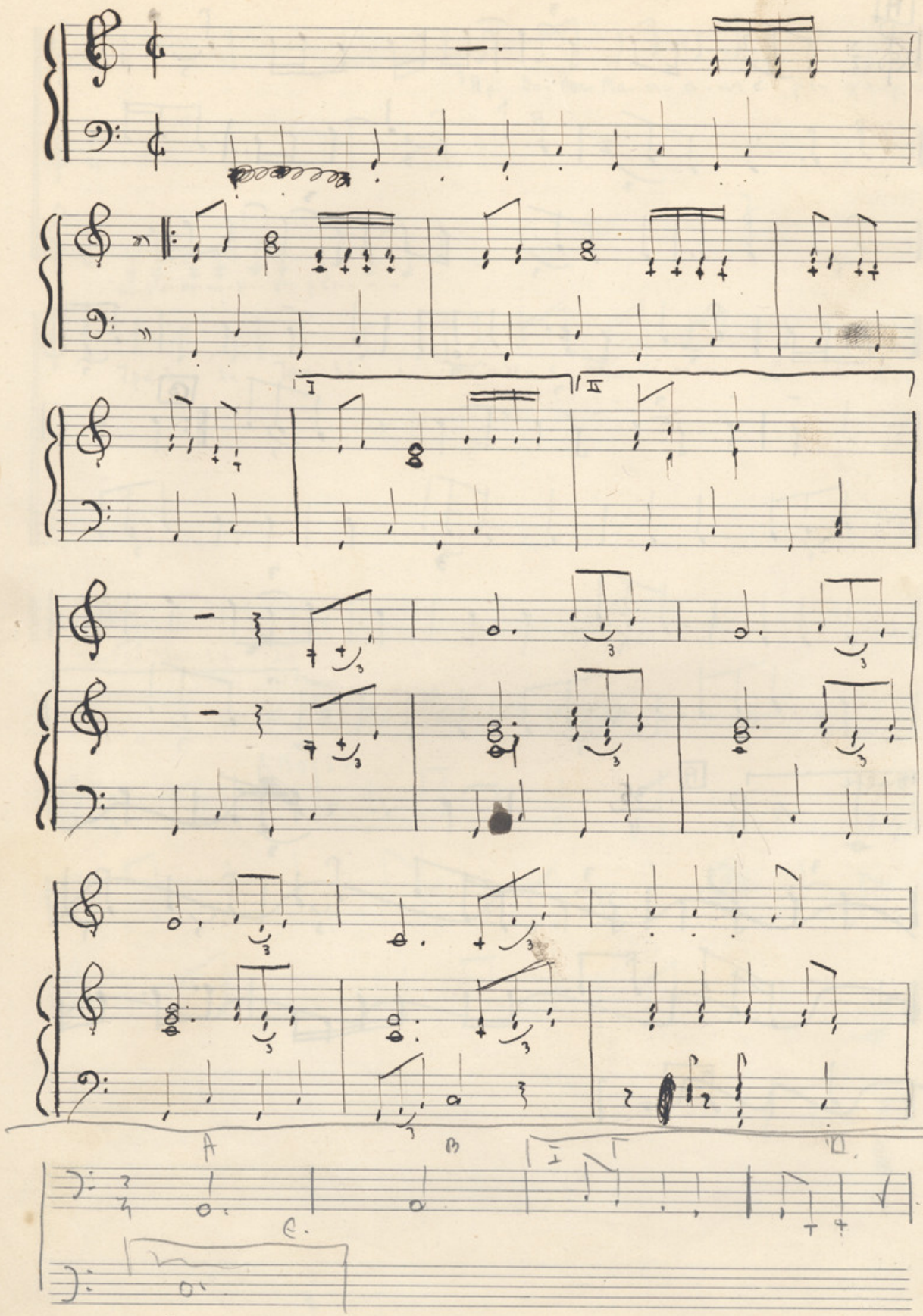
I
II
A
B
C.
D.

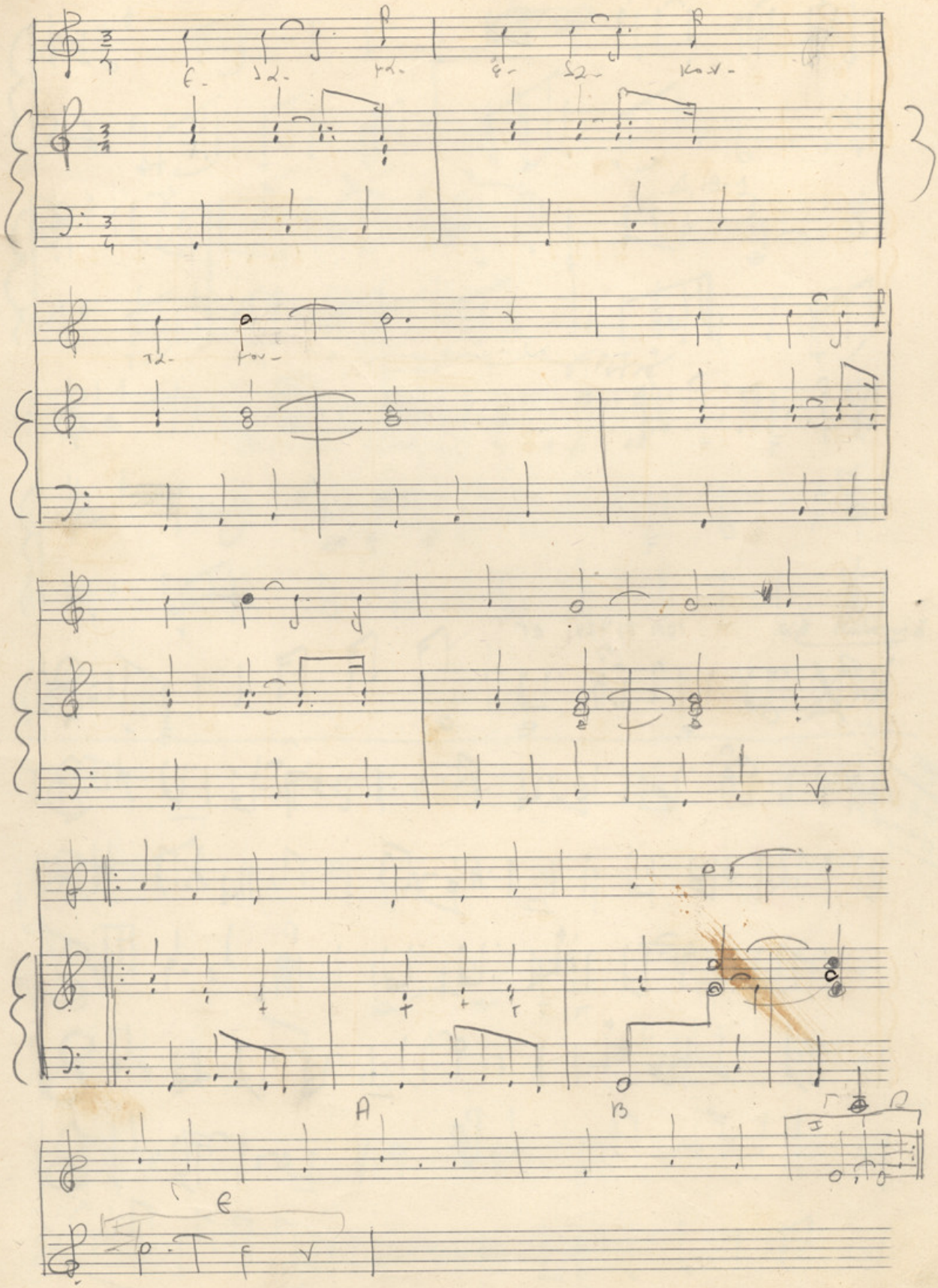
A
B
Γ
Δ
Ε

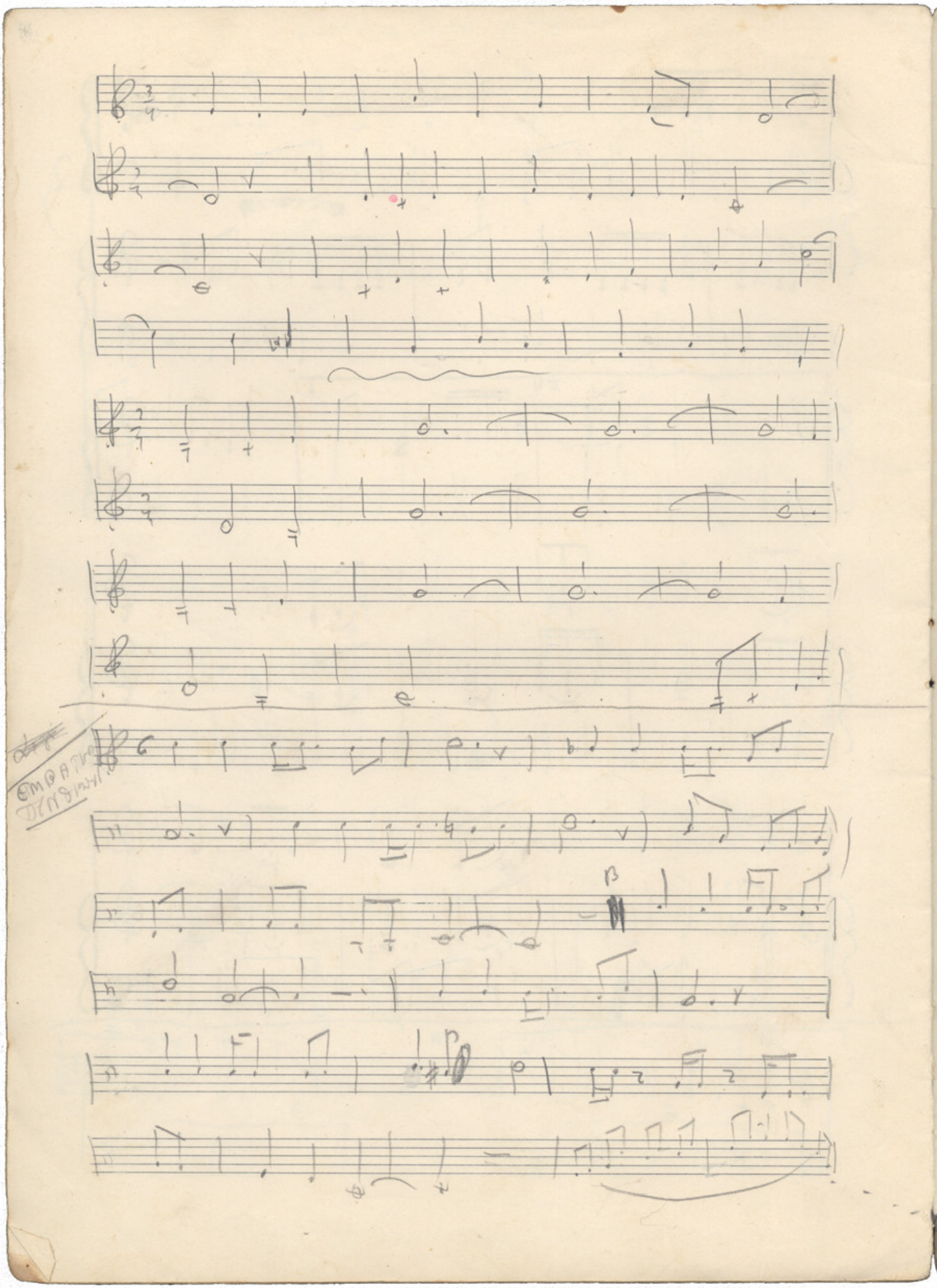

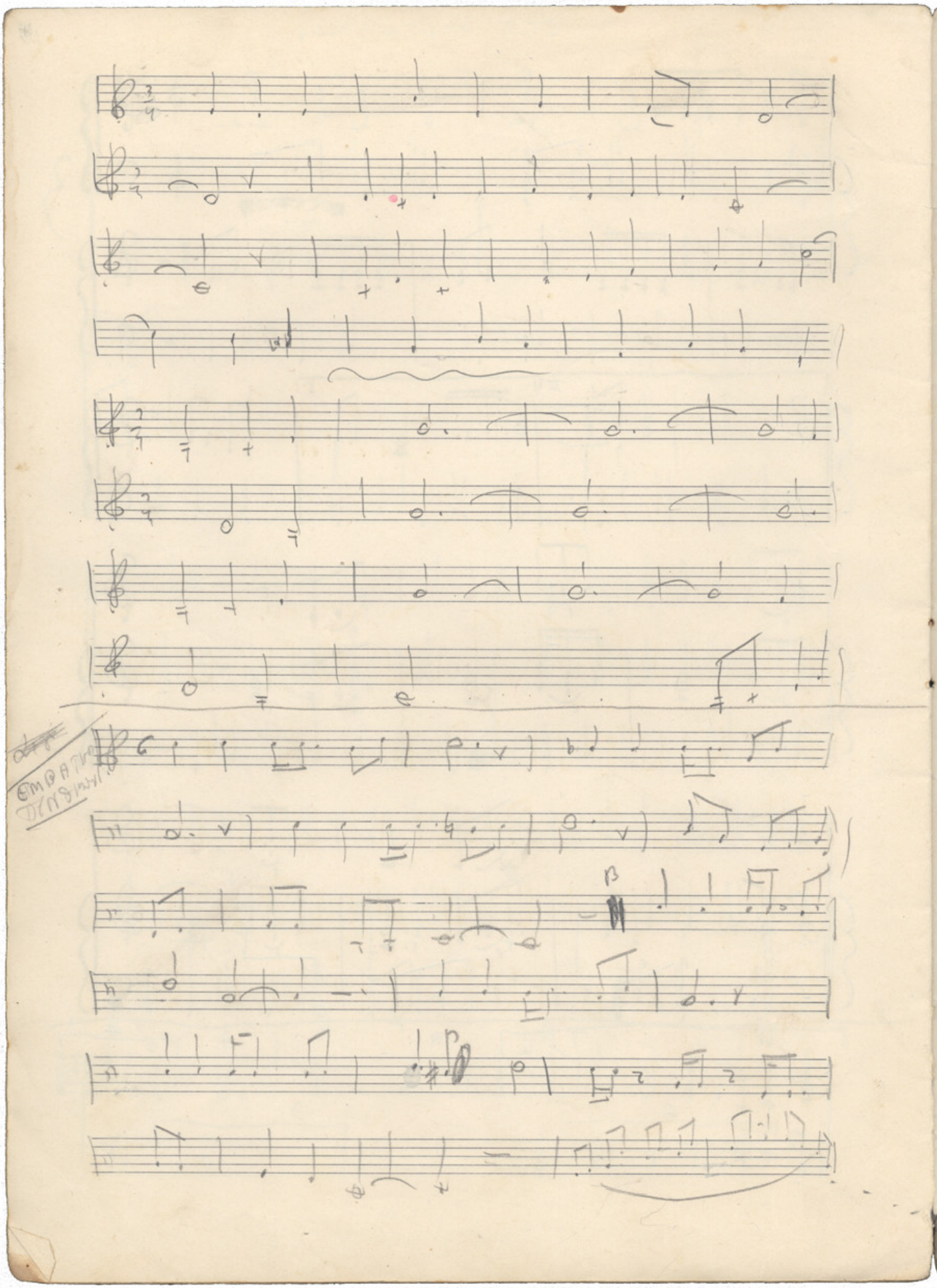

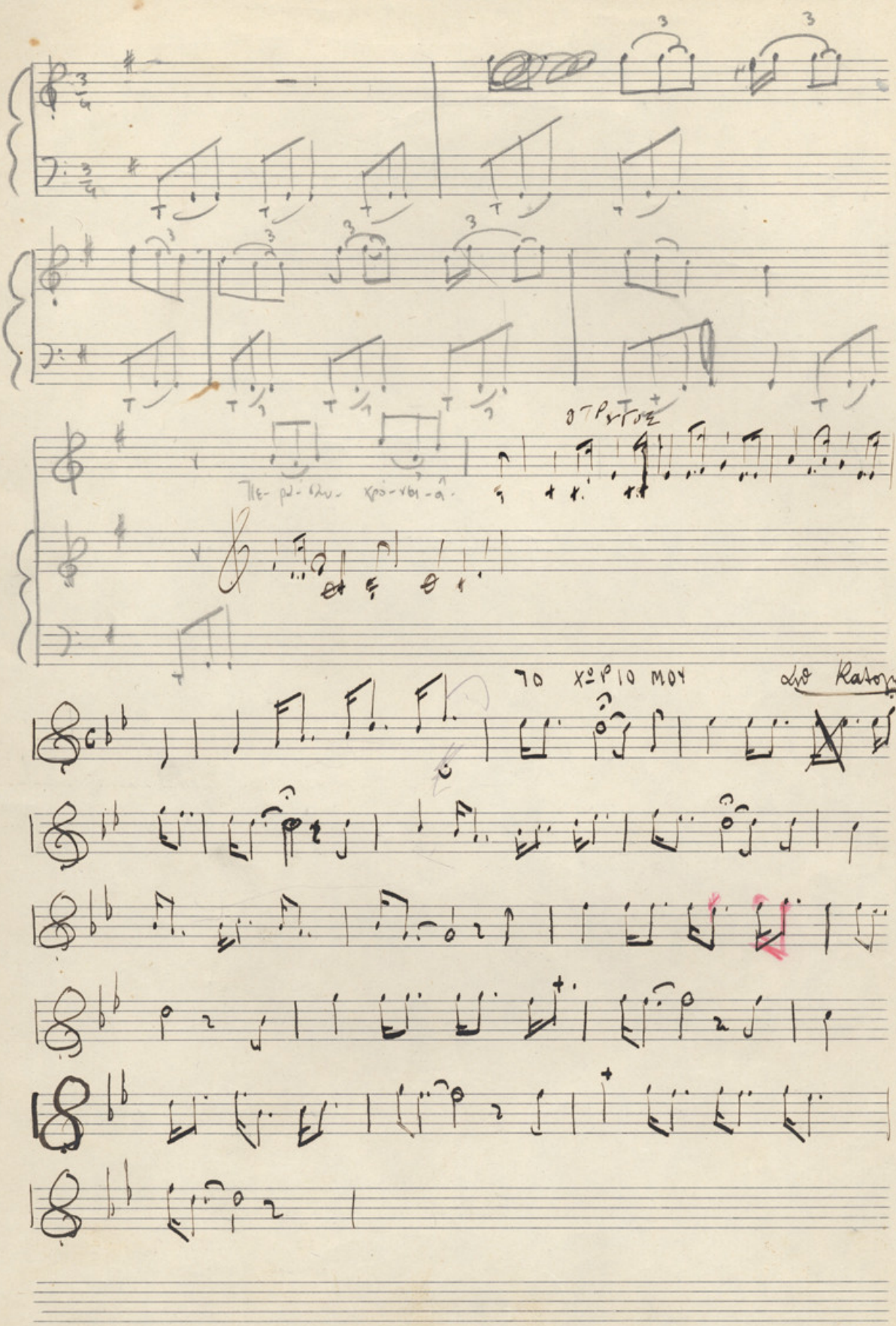
ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

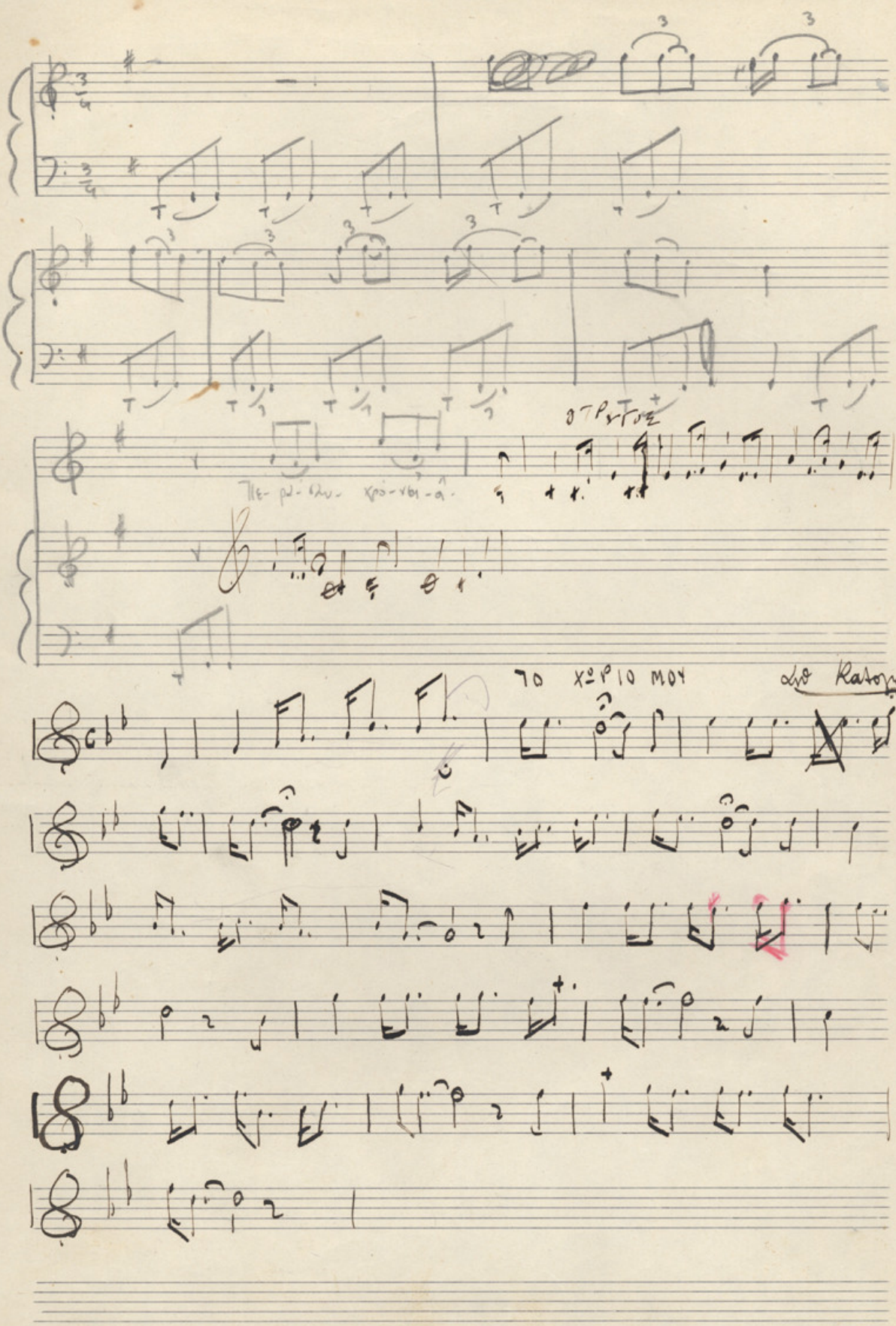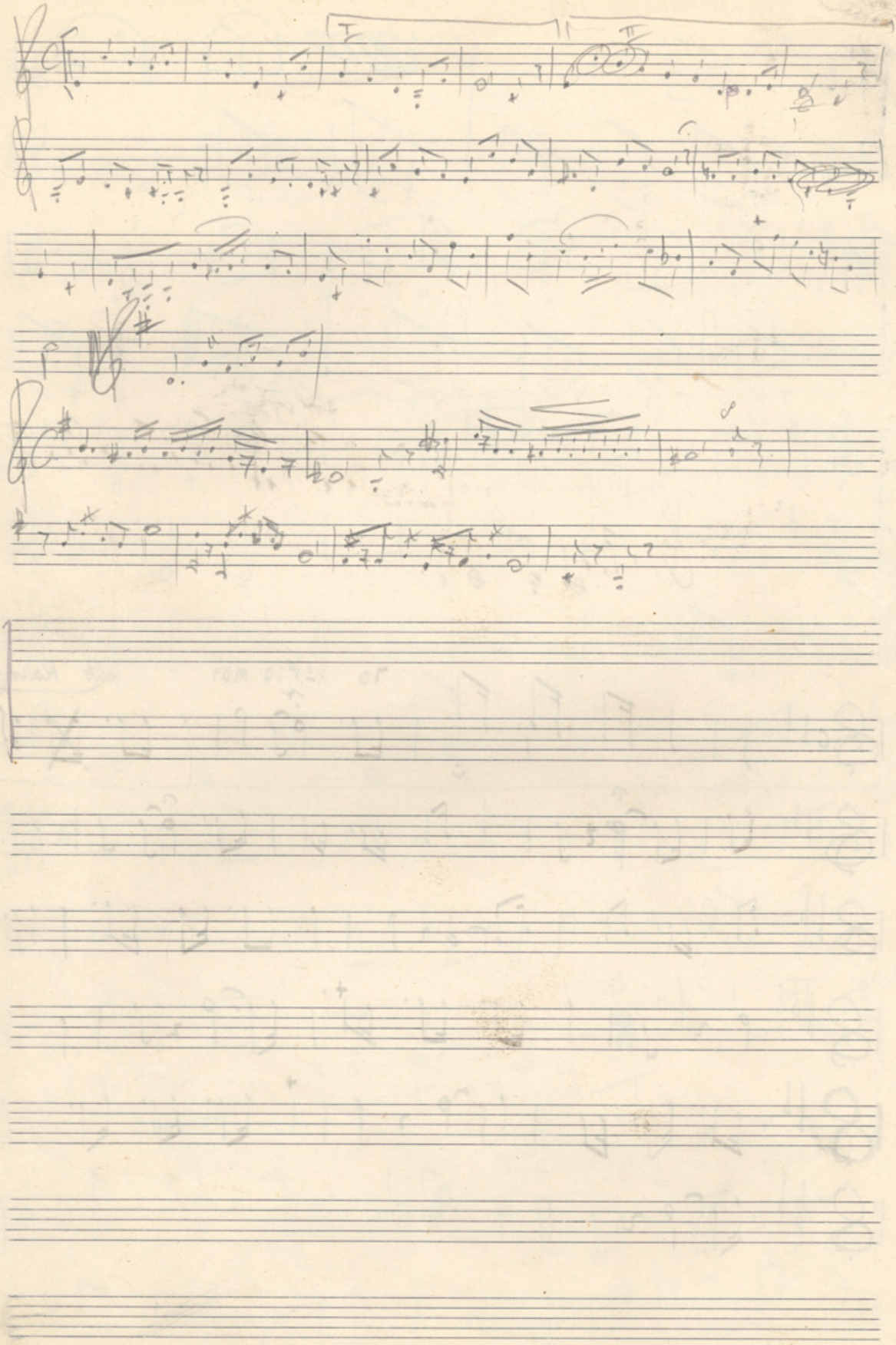
ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ